

BASEL II

RİSK AĞIRLIK FONKSİYONLARI HAKKINDA ELEŞTİRİLER

Basel B derecelendirme notu için referans olarak % 20 temerrüt olasılığını esas almış olmasına rağmen yukarıdaki örnekler maksimum % 40 temerrüt olasılıklarına göre düzenlenmiştir. Biliyoruz ki fiili hayatta % 20 yi aşan temerrüt olasılıkları da söz konusudur. Nitekim bizzat Basel'in kendisi de temerrüt olasılıkları için % 35'e kadar eşik noktaları belirlemiş ve Derecelendirmeyi yapan ECAI'nin standartlarında ve usulünde bir hata veya eksiklik yok ise zaman zaman bu eşiklerin aşılmasını da kabul etmektedir. Oysa risk ağırlık fonksiyonları % 20 temerrüt olasılıklarına kadar mükemmel işlerken bu noktadan sonra bozulmalar görülmektedir.

Örneğin, EAD'nin % 50 alındığı bir durumda % 24 temerrüt olasılığı olan bir kurumsal kredi ile % 35 temerrüt olasılığı olan diğer bir kurumsal kredinin sermaye yükümlülük oranları, risk ağırlıkları hemen hemen eşit çıkabilmektedir. Yine aynı varsayımlar altında % 31 temerrüt olasılığında sonra hem sermaye yükümlülük oranları hem de risk ağırlık oranları artacağı yerde düşmektedir. Aynı türden uyumsuzluklar EAD'nin her türlü seviyesinde oluşabilmektedir. Ayrıca Temerrüt olasılıkları arttıkça Kredi kategorileri arasındaki sıralama değişmekte ve bu nedenle düşük temerrüt olasılığında avantajlı gibi gözüken bir kredi türü temerrüt olasılığı arttıkça daha dezavantajlı hale gelebilmektedir. Örneğin, Kurumsal Krediler sermaye yükümlülüğü açısından düşük temerrüt olasılığında VYTGGM kredileri için daha avantajlı iken, temerrüt olasılığı arttıkça bu avantaj dezavantaja dönüşmektedir. Basel uygulamaları içerisinde bu türlü eksikliği giderecek bir düzenlemeye de rastlanılmamıştır. Bu türlü sakıncalar, önerilen risk ağırlık fonksiyonlarına gölge düşürücü niteliktedir.